

Dincolo de ploi

Agafia

Suntem bătrâni, iubirea mea senină,
Prinși într-o horă ciuleandă nebună,
Cântec amar în fir de mătrăgună
Ielele râd pe gene de lumină.

Răsar din umbră chemări uitate,
Tristeți poleite-n pală bucurie
Când vara de noi e tot mai pustie
Și zilele curg de dor aromate.

Suntem bătrâni, iubirea mea târzie,
Sub scoarța asta de toamnă arată,
E încă viață de vis privegheată,
Până când iarba de noi o să știe.

Tot mai adânc ne-ngroapă uitarea,
Fructe răscapte din ramuri căzute,
Purtăm încă iz de livezi pierdute,
Rămas undeva, zefir de visare.

În lacrimă de zâmbet ascunși amândoi
Să nu dăm un bănuț pentru neunde,
Apusul în falduri un dar mai ascunde,
Iubirea ne poartă dincolo de ploi